

De liefde voor de veelzijdige pony bindt de leden van Men- en Rijvereniging Westerkwartier voor Shetlandpony's. De basis werd in 1980 tijdens een vierspandemonstratie gelegd. Henk Hut: "We knuften het tuig aan elkaar. Eén menner stuurde de voorste twee en een andere menner de achterste twee pony's."

Volksverhuizing met Shetland-pony's

Een viertal Shetland-pony eigenaren, waaronder fokker Henk Hut, gaf de demonstratie vanwege het jubileum van de Groningse fokvereniging. Na de demo hadden ze de smaak te pakken en besloten ze dat ze echt wilden leren menen. Met een klein clubje haalden ze de inmiddels overleden instructeur de heer Reitsma erbij. Tegenwoordig verzorgen zijn zoon Sybren en kleindochter Hanneke de lessen.

"We moesten ineens het Achenbach menssysteem leren. Reitsma zei dat we het in de wc moesten ophangen zodat we ook thuis konden oefenen. De jeugd leert dit systeem tegenwoordig van begin af aan en kan het als de beste. Maar als ik in moeilijkheden kom, pak ik de leidsels gewoon weer in twee handen", lacht Hut.

Het Westerkwartier is in 1991 opgericht als zelfstandige vereniging. Het bestuur bestond in eerste instantie grotendeels uit leden van de fokvereniging. Alleen bij het Shetland Pony Stamboek geregistreerde pony's zijn welkom. "Op een gegeven moment kwam een ruitertje zelfs met een Welsh. Dat was niet de bedoeling, daarom hebben we deze regel opgesteld." De leeftijdsverschillen binnen de club met 50 tot 60 leden zijn groot. Vanaf vijf jaar komen de kinderen op de pony. Deze ruitertjes gaan meestal door tot ze een jaar of twaalf zijn. Daarna stoppen ze ermee, of maken ze de overstap naar het menen. Deze discipline kunnen leden tot op hoge leeftijd blijven beoefenen. Ook de 69-jarige Henk Hut is nog altijd rijdend lid. "Het kan zolang je nog fit bent en snel van de kar kan komen."

Het Westerkwartier is vooral bekend vanwege

hun unieke carrousselshow. De vereniging trad jarenlang regelmatig op met acht, twaalf en zelfs zestien aanspanningen. "Dat is nu wat minder, de focus ligt tegenwoordig meer op lange lijnenwerk, meerspannen en folkloristische shows. Carroussel heb ik zelf nooit gereden, daar heb ik het geduld niet voor." Dankzij de vele shows en wedstrijden zag Hut half Europa. Hij reed in onder meer Denemarken, Duitsland en België. Vooral het eerste optreden in Zwitserland staat in zijn geheugen gegrift. "Na een optreden in Ermelo kregen we een uitnodiging uit Zwitserland. Dat is veertien, vijftien jaar geleden en het was een belevenis voor ons allemaal. We gingen met twaalf koetsen en veertien pony's in twee vrachtwagens erheen. Het was een complete volksverhuizing. Daar hebben we echt van genoten."

Tijdens optredens in het buitenland liepen de leden soms tegen spraakverwarring aan, wat komische situaties opleverde. Hut vertelt: "We hadden ons een keer opgegeven voor een tuigrubriek. Niemand wist eigenlijk wat we moesten doen, maar we hadden al eens gezien hoe je zo'n proefje reed. Toen iedereen dat proefje had gereden, kwam er een Land Rover aanrij-

den waar we een kilometer achteraan moesten rijden, dat was het. We waren om kwart voor twaalf gestart en om twee uur stonden we er nog. De lunch ging die dag niet door." De gezelligheid is volgens Henk Hut de grote kracht van de club. "In de beginjaren maakten we veel bijzondere dingen mee. De leden knutselden zelf een kar in elkaar, dan reden ze door een gat en lag de band eraf. Zo vloog ook een driewieler over de kop en lagen de mannen in de modder. De Shetlanders waren gelukkig zo mak dat ze gewoon bleven staan." Die ongelukken komen door de komst van beter materiaal niet meer voor, de gezelligheid blijft. "Elk jaar maken we een grote toertocht van twintig kilometer door de omgeving hier. Daarna hebben we een barbecue. Dat zijn echte familiedagen. Als er een show is, lenen we nog altijd de pony's van elkaar. De gemeenlijkheid is hetzelfde gebleven."

Men- en rijvereniging Westerkwartier voor Shetlandpony's (1991)

Plaats: Tolbert

Naam: Henk Hut (69)

Functie: Mede-oprichter, voormalig voorzitter, lid